

[Statsministeren.]

til at følge med i og påvirke kreditinstitutternes forvaltning af de midler, de har fået betroet. Dette kommer til udtryk gennem forslag om modernisering af aktieselskabslovgivningen og bank- og sparekasselovgivningen, som senere vil blive fremsat her i tinget.

Som jeg sagde til indledning af denne redegørelse, befinder vi os på et meget tidligt tidspunkt af vor deltagelse i EF-samarbejdet. Tager man strengt formelt på sagen, begynder denne deltagelse først den 1. januar 1973. Allerede af den grund vil jeg ikke gå ind på yderligere detaljer, men holde mig til nogle afsluttende principielle betragtninger.

Først det nordiske samarbejde.

Det er, som alle véd, gået som en rød tråd igennem alle diskussioner før folkeafstemningen, at det nordiske samarbejde skal fortsætte. Det er sagt fra modstandersåvel som fra tilhængerside, og om regeringens holdning kan der ikke være tvivl. Det kan derfor kun være for god ordens skyld, at jeg her gentager, at det nordiske samarbejde vil blive fortsat, og at Danmark også som medlem af EF vil arbejde for en udbygning og uddybning af det nordiske samarbejde. Dette vil kunne ske over et bredt felt.

Som et led i det nordiske samarbejde er regeringen indstillet på i det omfang, de nordiske lande ønsker det, at drøfte sådanne problemer, som udviklingen i EF måtte kunne give anledning til. Herved vil vi kunne udforme vor stillingtagen med tilstrækkeligt kendskab til eventuelle nordiske interesser.

Drøftelserne om et nordisk handlingsprogram om industripolitik, regionalpolitik og miljøpolitik viser den vægt, alle de nordiske lande tillægger det indbyrdes samarbejde og de muligheder, der fortsat ligger på dette felt. Forslaget om oprettelse af en nordisk fond for teknologi og industriel udvikling på 10 mill. svenske kr. med mulighed for udvidelse til 50 mill. svenske kr. er et klart bevis herpå.

Jeg tror, at det i den sammenhæng er en meget vigtig betragtning at være opmærksom på, at når det kommer til samarbejdets indhold og mål, er der i virkeligheden ikke så stor forskel på det nordiske samarbejde og samarbejdet i EF. For at illustrere dette

kan jeg blot nævne nogle få af de rubrikker, hvorunder samarbejdet foregår: miljø og forurening, skabelse af forudsætninger for fuld beskæftigelse, social og økonomisk velfærd samtidig med, at vi søger at realisere en demokratisering og menneskeliggørelse af vor tilværelse. Det gælder både for den nordlige og den sydlige del af det Europa, vi samarbejder med, om at finde løsninger på det moderne industrisamfunds problemer. Vi har nære fælles interesser og problemer, og vor opgave er at finde de nødvendige organisatoriske rammer for et samarbejde.

Lad mig også i den forbindelse sige, at jeg allerede har haft møder og drøftelser med statsminister Palme og statsminister Korvald, og at jeg den 28. og 29. oktober deltog i et møde i Oslo i Samarbejdskomiteen for de nordiske socialdemokratiske Partier og Landsorganisationer.

Det er ikke mindst på grundlag af disse nordiske møder og drøftelser, at jeg siger, hvad jeg her siger.

Til afslutning vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om det udenrigspolitiske samarbejde imellem EF-landene.

På topmødet blev også dette emne drøftet. Der var enighed om, at dette samarbejde var påbegyndt på tilfredsstillende vis, og at det yderligere burde forbedres. Samarbejdet består i konsultationer, altså drøftelser, udveksling af synspunkter, og der var enighed om, at disse konsultationer burde intensiveres på alle niveauer. Således vil udenrigsministrene mødes 4 gange i stedet for som hidtil 2 gange om året. Det blev også fastslået, at udenrigsministrene bl. a. skulle holde sig for øje, hvilke implikationer og virkninger på den internationale politik, udviklingen af Fællesskabets samarbejde inden for de forskellige nye områder, jeg har nævnt, ville kunne få.

Den holdning, som topmødet indtog til dette spørgsmål, svarer ganske til den danske politik. Vi er positivt interesseret i et samarbejde mellem medlemslandene på dette område, men dette samarbejde må ske uden for EF's institutioner og uden forpligtelser af den art, som gælder i Fællesskabet. Men jeg vil gerne tilføje, at det må være et rimeligt og fornuftigt dansk hovedsynspunkt at prøve at være med til at formulere fælles standpunkter, hvor det er muligt, mellem lande, som er deltagere i et nært